

Jiří Weigl: Smutná tradice

- CZ24 News | 23. května 2023

ČESKO: Za staré monarchie se říkávalo, že Čech zná ve svém chování pouze dvě polohy - umí být buď lokaj, anebo hulvát. Ještě nikdy tato stará protičeská invetiva nezněla v našich moderních dějinách výstižněji, než právě v této době. Máme vládu, která absolutně ve všem odezírá spojeneckým hegemonům ze rtů a přijímá a snaží se uskutečnit i ty jejich nejbizarnější záměry za jakoukoliv cenu, i kdyby nás to mělo fatálně poškodit. Na druhé straně neváhá na písknutí odhazovat stará přátelství, vděčnost a tradice.

A tak urychleně pod vládní taktovkou likvidujeme uhelné hornictví kvůli nesmyslné absurdní klimatické politice EU, s níž beze slova souhlasíme, přestože víme, že žádný vliv na klima nemá a mít nemůže. Odhlasujeme likvidaci nejdůležitějšího průmyslového odvětví v naší zemi - automobilového průmyslu, pomáháme dojednat rozšíření emisních povolenek na dopravu a vytápění budov, vláda pracuje na zákazu prodeje kamen na uhlí. Elektřinu lacino vyrábíme a svým občanům ji drazě prodáváme. Plyn si se slávou zakážeme odebírat z Ruska a třikrát draž ten samý kupujeme zkapalněný přes překupníky. Abychom potěšili spojence, zcela jsme jednostranně rozvrátili politické a ekonomické vazby s druhou největší světovou velmocí - Čínou, kterou označují čeští politici za nepřítele, a připravili tak naši Škodu Auto o největší trh.

Naší hlavní, veřejně z nejvyšších míst projevovanou zahraničněpolitickou prioritou je válka s Ruskem, jeho vojenská porážka a naše maximální zapojení do konfliktu. Zápolíme s rozvalem veřejných financí, vláda zvyšuje všechny daně a omezuje příjmy důchodců, ale je připravena rozházet stamiliardy korun na zbrojení u nás i pro Ukrajinu a potěšit tím západní zbrojaře a jejich politické reprezentanty. Vojenské aspekty jsou druhotné.

Na druhé straně je dnešní česká politika připravena okamžitě hodit přes palubu tradiční přátele a spojence. Vděk a loajalita jsou pro ni neznámé hodnoty. Tak jako jsme v devadesátých letech odepsali tradiční srbské přátele a spojence, podíleli se válce proti nim a uznali Kosovo, tak se dnes zcela otevřeně nepřátelsky chováme k tradičnímu partnerovi ve V4 Maďarsku. Na povel z Bruselu jsou vládní činitelé připraveni podle potřeby napadat polskou vládu či se vměšovat do slovenské politiky. Připravme se na nejhorší, cokoli je možné.

Nejbláznivější pokrokářské agendy budou platit, těšme se na Istanbulskou úmluvu a manželství pro všechny, gender má u nás zelenou. Přepisování historie v český neprospěch je už oficiální doktrínou. Druhou světovou válku zavinili a holokaustu se dopouštěli nacisté. O Němcích není v této souvislosti politicky korektní hovořit. Zato je správné a nutné hovořit o zločinech Čechů a Rusů. V pojetí českých soudů jsou holokaust a genocida válečné zločiny, které se běžně děly a stále dějí. Dávají drakonické tresty za údajné omlouvání genocidy různým popleteným podporovatelům ruské invaze na Ukrajinu. Najednou židovský holokaust není fatální, chápání se vymykající jedinečný megazločin, čelíme inflaci různých moderních tzv. genocid, jak se to komu zrovna politicky hodí. Je spousta viníků, vinni jsme prý vlastně tak nějak všichni. Tento pocit se nám snaží naše oficiální místa usilovně vnutit. Výuka dějepisu ve škole je dnes na obtíž.

Ústavními činiteli byl tento měsíc definitivně stvrzen narativ, že tábor v Letech byl český koncentrák, v němž čeští dozorcí provozovali romskou genocidu. Vzhledem k jejich národnosti je to naše kolektivní vina a musíme se za ni kát. Takže nejen nacisté, ale i Češi. O Rusech už vůbec nehovořit, ti přijeli 9. května do prý již povstalci a vlasovci osvobozené Prahy jako okupanti. Pokud nás někdo z východu osvobozoval, byli to prý Ukrajinci z II. ukrajinského frontu s výjimkou svého velitele maršála Koněva, jemuž byl pomník jako známému zločinci již vlastenecky stržen. Sověští vojáci prý jenom

znásilňovali a kradli a tak nějak prý mohou i za Stalina, srpnovou okupaci roku 1968 a za dnešní zvěrstva na Ukrajině. Takže pryč s pomníčky sovětským osvoboditelům.

Vládou sponzorovaný plátek vydává manifest, v němž vyzývá ke zrušení Benešových dekretů, návratu sudetských Němců a jejich odškodnění. V této atmosféře pak lze vzpomínat na květnová výročí s předsedou sudetoněmeckého Landsmannschaftu Berndem Posseltem, jemuž český prezident děkuje v Bavorsku za přátelství, a ministr školství Bek bude se sudetoněmeckými „krajany“ na jejich letošním sjezdu vzpomínat na „staré dobré časy“.

Takové masochistické veletoce a protektorátní servilitu vůči velmocem neprojevuje v dnešní Evropě nikdo s výjimkou snad jedině malých pobaltských zemí, zápolících s pocitem nesamozřejmosti své samostatné existence vzhledem k drastickému úbytku vlastního obyvatelstva tváří v tvář tradičnímu ruskému ohrožení a ruským menšinám. V politice všech relevantních evropských zemí lze nalézt nějaké známky prosazování národních zájmů, hrdosti na své národní tradice a historii a snahu je bránit. U nás v éře této vládní koalice nikoliv.

Zavrženíhodnou politiku vlád v těžkých dobách naší moderní historie – jako byl Protektorát, padesátá léta či tzv. normalizace – lze snad vysvětlit, nikoliv omluvit, cizí vojenskou okupací, zbabělostí nebo ideologickou zaslepeností. Nic podobného v případě dnešní vlády nenalezneme. Její servilitu si je možné vysvětlit pouze snahou získat si od mocných dnešního západního světa politickou výhodu v domácí politice a na tomto základě se držet u moci. Pětikoaliční formát vlády vylučuje nějaké pevné ideové přesvědčení či fanatismus, strach z okupantů odnikud nehrozí, všechno je pouze vypočítavý sobecký politický kalkul, zaměřený na osobní prospěch konkrétních politiků, protože země z této servility žádný prospěch mít nikdy nebude.

Práce pro vlastní voliče naše dnešní vládní politiky nezajímá. Všechny sliby, které jim dali, dávno porušili. Svou politickou spásu vidí v korespondenčním hlasování, které hodlají na sílu prosadit. Proč asi?

AUTOR: Jiří Weigl

[ZDROJ](#)